

KANCELARIA ADWOKACKA KRZYSZTOF ŚWIECZKOWSKI

ul. Gomulickiego 23, 07-410 Ostrołęka

tel.: (29) 646 28 78

tel. kom.: +48 666 532 060

www: eprawo.com, e-mail: kontakt@eprawo.com

Filia w Łomży:

ul. Polowa 9, 18-400 Łomża

tel.: (86) 216 35 25

Ostrołęka, 26 marca 2015 r.

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY

w Warszawie

Al. J. Ch. Szucha 12 a

00-918 Warszawa

Dotyczy sprawy TS 1/15

Skarżący: B Ś

zam.

Prokurator Prokuratury Rejonowej

reprezentowany przez pełnomocnika:

adwokata Krzysztofa Świeczkowskiego (nr wpisu 3325)

**PISMO USUWAJĄCE BRAKI FORMALNE
SKARGI KONSTYTUCYJNEJ**

Wykonując zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 marca 2015 r., doręczone pełnomocnikowi skarżącego w dniu 19 marca 2015 r., w imieniu skarżącego B Ś , działając w ramach udzielonego mi pełnomocnictwa, wskazuję co następuje:

1. Sąd Okręgowy w Ł w uzasadnieniu wyroku z dnia września 2014 r. sygn. akt nie wskazał wprost żadnego przepisu prawa, stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia. Na to jednak skarżący nie ma żadnego wpływu. Zakwestionowany przepis art. 46 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz.U.2011.270.1599 j.t.) został natomiast przywołany wprost w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Ł z dnia września 2014 r., sygn. akt (str. 11 uzasadnienia wyroku) w kontekście, który jednoznacznie wskazuje, iż m.in. w oparciu o tę normę zapadło rozstrzygnięcie. Co do przyjęcia za podstawy orzeczenia: § 65 ust. 1 i 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także art. 8 ust. 2 ustawy z

dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze oraz art. 46 ustawy o prokuraturze wskazują, iż na przepisy te powołał się Sąd Rejonowy w Ł. w uzasadnieniu wyroku z dnia kwietnia 2014 r. sygn. akt (str. 8 i 9 uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w Ł.). Ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy w Ł. oraz dokonaną ocenę prawną Sąd Okręgowy w Ł. , wydając w sprawie wyrok z dnia września 2014 r., przyjął za własne (str. 6 *in fine* oraz str. 11 uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Ł.). Jednocześnie należy wyjaśnić, iż w skardze konstytucyjnej wskazano § 21 ust. 1 i 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 września 2014 r., jedynie z ostrożności procesowej, ze względu na fakt, iż przepis ten został w dacie sporządzania skargi już uchwalony jako norma analogiczna i zastępująca obowiązujący w czasie orzekania § 65 ust. 1 i 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości – Regulamin (...).

2. Wykonując punkt 2 zarządzenia z dnia 13 marca 2015 r. wskazuję, iż wymienione w punkcie 1 przepisy prawa w zakresie, w jakim nie ustalają maksymalnych norm czasu pracy prokuratora Prokuratury Rejonowej, nie określają precyzyjnie sytuacji, w jakich dopuszczalne jest ich przekroczenie i nie regulują kwestii związanych z pracą w dni ustawowo wolne od pracy i z prawem do rekompensaty w postaci dodatkowego wynagrodzenia lub ekwiwalentnego czasu wolnego za świadczenie pracy w rozmiarze wykraczającym ponad takie normy w związku z czynnościami podejmowanymi w ramach dyżurów pełnionych przez prokuratorów na mocy zarządzeń przełożonych służbowych, w tym w szczególności zasad regulujących ilość dyżurów oraz czas ich trwania, prowadzą do naruszenia praw podmiotowych skarżącego w szczególności poprzez:

- niemożność efektywnego odpoczynku w zakresie koniecznym dla regeneracji sił, niemożność planowania czasu wolnego przeznaczonego na odpoczynek i realizację planów spędzania czasu wolnego wspólnie z rodziną, umacniania więzi rodzinnych, towarzyskich, co wynika z uznaniowego i dowolnego (bez przejrzystości określonych zasad) wyznaczania w formie zarządzeń dyżurów w czasie wolnym, porze nocnej oraz w dni ustawowo wolne od pracy, niejednokrotnie „z dnia na dzień”, bez uprzedzenia,

- nierówne traktowanie prokuratora w zakresie jego praw pracowniczych i stawianie go w sytuacji gorszej od sytuacji ogółu osób świadczących pracę, w tym także osób pełniących służbę na podstawie stosunków administracyjnoprawnych, w praktyce pozbawiając prokuratora jako pracownika jakiegokolwiek ochrony prawnej,

- ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Tymczasem kwestie związane z nałożeniem dodatkowych (ponadprzeciętnych) obciążeń prokuratorów obowiązkiem świadczenia pracy w porze nocnej, w dni ustawowo wolne od pracy

oraz po godzinach urzędowania, które powinny zostać uregulowane w aktach prawnych rangi ustawowej, zostały przekazane do uregulowania Ministrowi Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia oraz kierownikom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w formie zarządzeń;

3. Wykonując punkt 3 zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 marca 2015 roku wskazuję, iż niekonstytucyjność art. 46 ustawy o prokuraturze wynika z faktu, iż ustawodawca, wbrew zasadzie wyrażonej w art. 92 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, precyzyjne uregulowanie kwestii dotyczących nałożenia ograniczeń w zakresie konstytucyjnych praw i wolności (prawa do higienicznych i bezpiecznych warunków pracy, prawa do wypoczynku, do życia prywatnego i rodzinnego, prawa do określonych w ustawie dni wolnych od pracy oraz prawa do wypoczynku), scedował na organy niższego rzędu, czego efektem są regulacje prawne w formie rozporządzenia (Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek prokuratury - § 64 i § 65) oraz wydawanych na podstawie tego rozporządzenia zarządzeń: Prokuratora Okręgowego (Regulamin pracy) i zarządzeń Prokuratora Rejonowego (o dyżurach obejmujących okresy tygodniowe, trwające od poniedziałku, od godziny 15:30 do następnego poniedziałku do godziny 7:30, w tym także dni ustawowo wolne od pracy).

Załączniki:

- pięć odpisów pisma;